

som sådan set siger det stik modsatte af, hvad statsministeren kom til at sige?

Mit spørgsmål til hr. Claus Larsen-Jensen skal derfor være: Hvis nu vi to kunne blive enige om, at vi ikke skal indgyde befolkningen falsk tryghed, men derimod have en ordentlig og fair debat, er du så uenig ...

Formanden:

Vi bruger ikke direkte tiltale.

(Kort bemærkning).

Thorstein Theilgaard (SF):

Undskyld – er hr. Claus Larsen-Jensen så uenig med statsministeren med hensyn til ØMU-udmeldelsesgarantien?

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Hr. Claus Larsen-Jensen gav i en kort bemærkning udtryk for det synspunkt, at han mener, at Danmark skal tilslutte sig euroen, den fælles valuta, fordi det vil mindske risikoen for et stormløb på den danske krone. Hr. Claus Larsen-Jensen brugte faktisk ordene »mindske risikoen for stormløb på den danske krone«, og mit spørgsmål til hr. Claus Larsen-Jensen er derfor, om Danmark ikke har en aftale med de øvrige EU-lande, en ERM II-aftale, som netop er med til at sikre, at den danske krone ikke kan blive rendt over ende.

Så har hr. Claus Larsen-Jensen sagt under debatten, at nejsigerne, som det blev udtrykt, vil tale om alt andet end lige præcis euroen og folkeafstemningen den 28. september. Sådan oplever jeg det ikke. Vi vil gerne snakke om både de fordele og de ulemper, der kan være ved at tilslutte sig euroen, men vi vil faktisk også gerne se tingene i en sammenhæng.

Hr. Claus Larsen-Jensen var selv inde på, at der er en politisk sammenhæng, og der er i hvert fald for Kristeligt Folkeparti den politiske sammenhæng, at det, man i øjeblikket drøfter under regeringskonferencen, og som kan føre til en ny traktat på topmødet i Nice, hænger sammen med, at en økonomisk og monetær union kræver en meget stærk politisk union med øget beslutningseffektivitet, og derfor vil man have flere flertalsafgørelser. Vil Socialdemokratiet også gå den vej?

Formanden:

Hr. Claus Larsen-Jensen, derefter har jeg noteret hr. Frank Dahlgaard, hr. Villy Søvnal og hr.

Frank Aaen, og så vil jeg mene, at vi nærmer os ordførerrækken igen.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Angående spørgsmålet om muligheden for igen at kunne udtræde af en fælles valuta: Når vi har folkeafstemninger i Danmark i henhold til grundloven, er det, fordi vi i afgrænset omfang afgiver suveræniteten, og når vi afgiver suveræniteten, kan vi selvfølgelig også få den tilbage. Det gælder i vores deltagelse i internationale organisationer, det gælder i EU, og det gælder også i forbindelse med beslutningen om en fælles valuta. Sådan er det, sådan er det også i henhold til folkeretten, og det kan der sådan set ikke siges mere om. Så kan man diskutere, hvor bøvlet og alt muligt andet det rent praktisk vil være, men det er der ikke noget nyt i.

Med hensyn til det, som kommissionsformanden siger, kan manden selvfølgelig ikke stille sig op og sige, at det er en svingdørsvaluta, hvor man kan melde sig ud og ind efter for-godtbefindende, hvis ønsket i øvrigt er at lave en stabil valuta. Det hænger slet ikke sammen, og derfor vil jeg sige: Det er os selv, der bestemmer, hvad vi vil, og hvor vi vil være med. Så enkelt er det.

Til hr. Jann Sjursen om at mindske risikoen: Det er rigtigt, at vi har en aftale, men jeg havde nær sagt, at hvis man ser på den aftale kontra det at være med i fællesskabet med de andre om den fælles valuta, er det altså ikke en stærkere position, vi befinder os i nu. Det er en forsikringsordning, hvor vi kan trække lidt på en kassekredit, hvis vi får behov for det, og vi skal i øvrigt selv betale tilbage i den sidste ende. Jeg mener klart, at der er en markant forskel.

Vi er også fuldstændig enige i – og det er også derfor, jeg lagde vægt på det i min ordførtale – at der er nogle politiske sammenhænge, og jeg er fuldstændig enig i, at man ikke kan undlade at se på, hvad der tegner sig i horisonten. Det er da også klart, at hvis man vil have indflydelse på den udvikling, der skal ske i Europa, er man altså nødsaget til at være med på en række områder. Men vi har ikke noget ønske om – og det er også klart fremgået af den debat, vi havde om flertalsafgørelser – at man bare giver los på området. Vi ser ikke Europas Forenede Stater, vi ønsker heller ikke Europas Forenede Stater, og vi mener slet ikke, det er det, der bliver konsekvensen.